

**SJUNGER
DE GAMLA
ÄNNU MED
DE UNGA?**

LEDARE. SID 2

NYHETER. SID 4

**FÖRBÖNER OCH
VÄLSIGNELSER
ÖVER SVERIGE
PÅ KONFERENS**

Dagen

TORSDAG 12 JANUARI 2023

DAGEN.SE

” Vad som har varit kommer att vara, vad som har skett skall ske igen. Det finns ingenting nytt under solen.

Predikaren 1:9

HON KOMMER FLYGANDE MED HJÄLP

42-åriga Josefin Brandström lämnade Sverige för att arbeta med flygmission.

LIVSSTIL. SID 10-11

FOTO: ANNA LUNDOVIST

Vill se större fokus på ickevåld

Kristna freds-rörelsen hade önskat att freds- och ickevåldsforskning hade lyfts fram under försvarskonferens.

NYHETER. SID 6-7

Muhammedbild skapar debatt

En lärare i USA fick sparken efter att ha visat en bild av Muhammed. Nu går debattens vågor höga i landet.

NYHETER. SID 9

”
Kristna ungdomar i skolan kan så frön om vem Jesus är och visa på hans kärlek.

Filippa Norling

DEBATT. SID 3

Arabland lär ut om Förintelsen

Undervisning om Förintelsen blir obligatorisk i skolorna i Förenade arabemiraten.

NYHETER. SID 9

**VI KAN
ALLA
GÖRA
SKILLNAD**

LIVSSTILSKRÖNIKA. SID 11

POSTTIDNINGA

Josefin Brandström arbetar för Mission Aviation Fellowship, Maf, i Uganda.

Josefin bryter mot nor

42-åriga Josefin Brandström lever och verkar i ett samhälle där en ogift, kvinnlig ledare sticker ut i

UGANDA. Josefin Brandström hade aldrig satt sin fot på den afrikanska kontinenten när hon reste till Uganda som missionär.

Dagen skrev om hennes planer inför avfärden. Nu har hennes vän Anna Lundqvist besökt henne och bjuder på en rapport om arbetet på plats.

Under pandemin flyttade min vän Josefin Brandström till Uganda i centrala Afrika, en kontinent hon aldrig tidigare besökt. Att på så många sätt placera sig i en kontext där hon inte tillhör normen är för mig väldigt modigt; att vara ensamstående kvinna utan barn, i

en kultur där det mer eller mindre är en självklarhet med äktenskap och barn. Att arbeta inom ledarskap i flygbranschen och i ett samhälle där kvinnligt ledarskap fortfarande är i minoritet, och att dessutom samtidigt börja ett helt nytt arbete inom en helt ny bransch – ja det är stort.

NÄR JOSEFIN BERÄTTADE att hon skulle säga upp sig som arkitekt, hyra ut sin lägenhet och flytta till Uganda så strålade hennes ögon av glädje. Lika mycket som hon visste vad hon skulle göra, lika lite visste hon vad det innebar.

Som barn hörde Josefin talas om den kristna missionsorganisa-

tionen Mission Aviation Fellowship (Maf), som använder flygplan för att nå ut till människor. Piloter och personal flyger ut hjälparbetare, läkare, pastorer, utbildningsmaterial och mediciner till isolerade områden. Under

JOSEFIN BRANDSTRÖM

- **Ålder:** 42 år.
- **Gör:** Arbetar i nära samarbete med MAFs Landschef i Liberia och tar senare i vår över rollen som Deputy Country Director i Sydsudan.
- **Bor:** Tidigare i Uganda, nu i Monrovia, Liberia.

våren reste jag till Uganda för att se och uppleva delar av Josefins vardag.

EN AV RESANS höjdpunkter var att följa med till Kajjansi, Mafs flygplats och hemmabas i Uganda. Några av destinationerna var Gulu, Moyo och Arua, där passagerare plockades upp och släpptes av längs den norra rutten mot gränsen till både Sydsudan och östra DR Kongo.

Varje dag serverades lunch i "the shack" (skjulet) och den bestod av lokal traditionell mat i form av posho (majsgröt), ris, och matooke (matbanan) toppat med böngryta.

– Jag är glad att jag inte är här som 20-åring, säger Josefin och syftade på att hon förhoppningsvis är lite mer ödmjuk nu, som 42-åring. Hon kan distansera sig mer och behöver acceptera att världen är annorlunda och att vi alla har olika förutsättningar i livet.

Jag hör dessa ord och vet att detta är en av anledningarna till att Josefin varje dag, ofta som den enda internationella kollegan, väljer att äta lokal mat tillsammans med de nationella medarbetarna, i stället för att äta mer västerländsk mat inne på kontoret.

När jag skriver detta har Josefin flyttat vidare med Maf till Liberia

Josefin Brandström arbetar som ledare inom flygbranschen, i ett samhälle där kvinnligt ledarskap fortfarande är i minoritet.

En av resans höjdpunkter var att följa med till Kajjansi, Mafs flygplats och hemmabas i Uganda, skriver Anna Lundqvist.

Josefin Brandström hörde talas om Maf som barn.

men i Uganda

mängden

där hon ska fortsätta sitt uppdrag. Hon berättade om hennes sista dag, då det bjöds på tårta, lika vackert som en bröllopsårta, med texten "See you later Josefin".

– Det är gulligt att få känna sig saknad. Jag har varit en bra vän, men kanske inte en lika bra manager. Jag behöver bli bättre på att delegera, säger hon.

Josefin hoppas att hon snart kan "åka hem till Uganda", och tillägger med ett skratt att bara säga den meningen gör henne varm i hjärtat. Uganda känns för henne som hemma.

TEXT OCH FOTO:
ANNA LUNDQVIST

DAGEN, 15 MAJ 2020

KRÖNIKA
ALF B
SVENSSON
PSYKOLOG

68 000 har kommenterat min debattartikel

Vi lär så länge vi lever. Därför har jag aldrig haft så mycket livserfarenhet och varit så klok nu. Problemet är bara att komma ihåg allt vad livet lärt mig. Men här är några saker. Allt överflödet under julen har än en gång påmint mig om att det bästa i livet faktiskt är gratis – kärlek och vänskap och att man behövs och har en uppgift.

SOM TONÅRING VILLE jag bli ihop med en snygg tjej. Nu har jag och min fru varit gifta i 55 år och hon är fortfarande lika vacker. Jag blev förälskad i utsidan, men sedan har livet lärt mig att insidan är mycket viktigare. Därför är jag förvånad över alla som ständigt lägger upp nya profilbilder på sociala medier för att få veta hur snygga de är. Men kanske är det den enda bekräftelse de får. I så fall är det så sorgligt.

En del saker har jag lärt mig först sent i livet. Jag önskar att jag tidigare hade insett att det viktigaste är att jag och Kerstin har det bra tillsammans. Inte att vi alltid tycker och vill samma saker. Hon växte upp fattigt som pastorsbarn i Pingst och trodde att hon gifte

”

Vi kan alla göra skillnad – du på ditt sätt och jag på mitt.

sig rikt, men upptäckte att hon gift sig med en ekonomisk smålänning. Jag går aldrig in i en affär, om jag inte behöver en viss sak. När hon ser en kläddaffär går hon in för att se om det är något hon behöver. Men det är inte längre ett problem. Inte heller att hon nu har sex garderober och jag har två.

Ibland hjälper det inte med all livserfarenhet, eftersom känslohjärnan reagerar snabbare än förnuftshjärnan. När jag är irriterad kan den trigga mig att reagera spontant och känslomässigt. Först senare säger förnuftshjärnan att det inte var speciellt smart. Men då är det redan för sent. Jag har sagt och gjort något jag ångrar.

LIVET HAR OCKSÅ lärt mig att ska du och jag kunna göra skillnad, måste vi våga stå för det vi tror är rätt – även om det ibland ligger utanför den smala åsiktskorridoren. När jag för några år sedan ansåg att de som hördes i debatten om genus använde sig av falska nyheter, kunde jag inte vara tyst. Många försökte då tysta mig. Men inte med en saklig debatt utan med den billiga strategin att försöka skjuta budbäraren. Men det var lika effektivt som att försöka släcka en brand med bensin.

Den debattartikel jag skrev i Aftonbladet med rubriken "Sluta försöka göra barn könsneutrala" var fortfarande 2020 den näst mest delade tidningsartikeln någonsin på Facebook i Sverige. 550 000 hade då reagerat på den och 68 000 kommenterat den. Så vi kan alla göra skillnad – du på ditt sätt och jag på mitt.

ALF B SVENSSON, legitimerad psykolog